

horizonte proximo harēte, cum, inquā, radiorū effluxus non omnem aeris oram tenet, videbit altiores nubes puniceas, humiliores purpurascētes, humilimas autem & terræ proximas, liuentes & atrae. Omnes demum nubes, quamuis densitate differentes iam sole supra horizontem existente, vno rubore nitent, vti vespere à rubedine varia ad æqualem obscuritatem, sole iam latitante perueniūt. Quod si Ptolemæus ac Mizzaldus, ille ex antiquis, iste ex recentioribus magistris, tam sunt inepti, quantum alijs credendum erit? Et si in rebus apertis & physico exploratis ijdem cæcutiunt, quid in Cometa videbunt, de cuius natura & causis viri maximi dissenserunt? Mitto Platonem, Aristotelem, Galenum de Cometarum perniciē nihil, quod scimus, disputasse.

Cap. III. Sed nolo hominum iudicijs pugnare: ad ipsum Ptole
Leuitas mæum. Etenim proprijs magistri decretis volo scholam
Astrologorum Chaldeorum oppugnare. Et si monstrem, leuem esse huius Ducis doctrinam, quem ipsi nimium colunt, poterūt posthac qui timidi sunt, viso cometa, paulo minus, Deo ac veritate fauentibus, trepidare. Scorpij cometam (suū enim singulis planetis ac Signiferi formis cometam tāquam filium assignāt) dicit Ptolemæus, Mizzaldo teste, in occasu pluuias, nonnullis autem siccitates præmonstrare. Nempe, ferendum est, Mathematicos ita docere, vnum ac eundem cometam causam esse diluuiorū & incendijs, pluuiarum & siccitatum, ignis & aquæ nimiae. Pergit Mizzaldus, Lunares Cometas (audi Ptolemæū) populis & feminis nescio quid malī minari. Rideo, quāquā inuitus. Hoc loco nimiū sapere vidētur. Minatur lunæ Cometa populis & feminis. O misellum faminarū genus? Populi pars non est femina.

Quis ita vnquam scripsit sanus? quasi verò ex plebe non sint opifices. Sed esto: licet indulgere: Populis & feminis minetur luna. Quid porrò? Nescio, dicit Astrologus, quid malit. Iane? His minis mundum deterrent? O nimiam vulgi credulitatem. Sed verè scribunt. Nesciū quid